

TASTES D'ECONOMIA, NUM 4: EL PARADIGMA DELS DIAMANTS I L'AIGUA.
PROFESSORA: CINTA ACCENSI MARTÍNEZ

Fa anys un vell professor d'economia anomenat Emili, en la facultat de ciències empresarials de la Universitat Rovira i Virgili, en el meu primer curs, ens va explicar el paradigma dels diamants i l'aigua, recordo que ens deia que els economistes havien estat anys i anys per explicar-la, i finalment la van acabar explicant mitjançant una teoria, la teoria de la utilitat.

Us la vaig a explicar:

Ens hem de centrar en una hipòtesis:

Estem al desert del Sàhara, el nostre guia durant la nit, desapareix, ens deixa sols, no portem ni una brúixola, i no coneixem el camí, pensem guiar-nos amb el sol, però el magnífic guia ha marxat amb tota la nostra aigua, i solament tenim menjar i una bosseta amb trenta diamants, no tenim res més.

El primer dia al desert no trobem ningú, el temps és horrible, molta calor durant el dia, fred per la nit...estem cansats, desesperats...

El segon dia, observem de lluny un home, i anem ràpidament a cercar-lo, porta molta aigua damunt la seva eua, i li contem la nostra història i li demanem aigua.

L'home ens contesta: "tot té un preu », que teniu per donar-me.

Li contestem que menjar, i ell ens diu que ja té menjar, que no l'interessa el canvi.

Lavors pensem en els diamants, però al moment pensem que l'equivalència es massa, però tenim molta set, tanta i tanta... que li fem una proposta: tota la gerra d'aigua que porta a canvi d'un diamant, l'home al veure que portàvem una bosseta, i sent molt llest, ens respon que no, que si volem en canvi serà un got d'aigua per trenta diamants, nosaltres pensem que resulta abusiu, però teníem tanta set que ho paguem.

Li demanem un altre got i ens diu que quinze diamants, ja que té en compte que per ara podríem continuar el nostre viatge i trobar algú altre, nosaltres li fem la reflexió, és aigua!!!

Li diem que això és un abús.. però l'home contesta, si no voleu continuo amb el meu camí...tornem a pagar....

I així successivament, ja que necessitem aigua per els nostres dos cavalls, i per seguir el viatge, la relació de gots i diamants es la següent:

**TASTES D'ECONOMIA, NUM 4: EL PARADIGMA DELS DIAMANTS I L'AIGUA.
PROFESSORA: CINTA ACCENSI MARTÍNEZ**

1r got__30 diamants

2n got__15 diamants

3r.got__10 diamants.

...

Cada cop estarem disposats a donar-li menys diamants, ja que la nostra necessitat fisiològica està satisfeta.

Però realment valia tot el que hem pagat? Té un valor l'aigua superior als diamants?

Els economistes ho van explicar amb la teoria de la utilitat, és evident que l'aigua és un bé que al ser abundant en la nostra cultura té un preu molt barat, però al desert és un bé escàs.

Aquest concepte el de « l'escassetat » és l'objecte de l'existència de l'Economia, si tots els béns fossin il·limitats desapareixeria l'objecte de l'economia. En el moment que apareix l'escassetat sorgeix la necessitat d'intercanvi, i de posar un preu als béns.

De tal manera que en un desert el preu de l'aigua és infinit ja que la seva utilitat és tanta, que el seu preu era la nostra vida, podem viure sense menjar, però no podem viure molts de dies sense veure.

Finalment arribem a un petit poblet, ens podem desplaçar i tornar a casa, durant el viatge reflexionem, mai haguéssim pensat donar el nostre tresor de bosseta de diamants a canvi d'aigua, però la nostra vida no té preu, ja que solament hi ha una.

De tal manera que mai afirmem que l'aigua val menys que els diamants, ja que com heu vist, depèn del lloc i el moment, la relació és pot invertir fàcilment gràcies a la teoria de la utilitat.

Anys després i gràcies a l'ensenyament d'aquell vell mestre universitari, sóc jo ara la professora que explica als meus alumnes la historieta dels diamants i l'aigua.